

de ikke havde meldt sig, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dette Forhold er blevet forandret ved Foranstaltninger af den nuværende fortræffelige Udskrivningschef, min Side-mand. I de sidste 4 à 5 Aar har det hele Antal været indskrænket til 8 à 9 om Aaret, hvilket vistnok maa siges at være meget lidt. Naar Ministeren fremdeles, forsaavidt jeg forstod ham rigtig, yttrede, at Bestemmelsen om Anmeldelse af Forældre eller Bærger vilde have tilfølgelse, at de Børn slap fri, der staae under Fattigvæsenet, skal jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Fattigvæsenet vistnok maa betragtes som vedkommende Børns Bærger, og det Samme maa være Tilfældet med en Huusbond, der har en 12 à 14 Aars Dreng i sin Tjeneste, han maa betragtes som Drengens Bærger. Men selv om En eller Anden, paa Grund af Forslagets mindre nøiagtige Affattelse, skulde undslippe, maa det dog erindres, at Forholdet paa ingen Maade bliver værre end det, der nu finder Sted, thi alle de nu gjældende Bestemmelser om Indførelse i Lægdsrullen haandhæves; man har her kun tilføjet den Bestemmelse, at Forældre eller Bærger skulde anmelden Drengene, fordi man derved har troet at kunne indføre en yderligere Control; det er muligt, at denne Control ikke aldeles vil strække til, og at En eller Anden kan undslippe, men den er ialtsald bedre end ingen. Hvad man iøvrigt ogsaa har havt Diet rettet paa, det har været at forebygge, at Vedkommende skulde unddrage sig Værnepligten ved ikke at lade sig confirmere. En æret Rigsdagsmand har sagt, at Bestemmelsen om, at Forældre eller Bærger skulde gjøre denne Anmeldelse, vilde paalægge Borgerne en Skat, inden denne Bestemmelse rigtig var kommen ind i Folkets Bevidsthed, idet ikke Faa ville komme til at udrede Bøder; i den Henseende skal jeg tillade mig at minde om, at efter den sidste Paragraph i Loven — jeg har den ikke for Dieblisset ved Haanden, saa jeg kan ikke anføre den aldeles nøiagtigt — kan Justitsministeren lempe Lovens Udførelse i de tre første Aar efter Lovens Udstedelse; denne Tid vil vistnok være tilstrækkelig til at bringe det ind i Befolkningens Bevidsthed, at en saadan Anmeldelse bør skee. Hovedgrunden til dette

Forslag er jo at fjerne, at der tages Hensyn til de forskjellige Religionsbeholdere; man har villet stille de forskjellige Beholdere saavidt muligt lige, saa at naar man paalægges f. Ex. den israelitiske Dreng at melde sig, maa man ogsaa kunne paalægge den evangelisk-christelige Dreng det Samme; i den Henseende bør der ingen Forskjel være. Det maa ogsaa erindres at skøndt der i den nuværende Lov staaer, at de ikke-evangeliske Dreng selv skulde melde sig, saa er det i Undlæbelsstilfælde ikke dem, der straffes, men det er netop deres Forældre eller Bærger, der, naar de Paagjældende ikke melde sig i rette Tid, blive mulfterede. Naar den ærede Justitsminister i Anledning af Endringsforslaget under Nr. 8 bemærkede, at naar dette Endringsforslag blev vedtaget, vilde der ikke kunne tages administrative Bestemmelser angaaende Bornholms Militz, da forekommer det mig, at naar det hedder: „de for samme til enhver Tid af vedkommende Lovgivningsmagt givne Bestemmelser“, saa staaer det til denne Lovgivningsmagt at vedtage, at Administrationen i visse Henseender faaer et vist Raaderum, kan give visse Bestemmelser, saa at jeg ikke kan see, hvad der kan være til Hinder for at gaae ind paa Endringsforslaget, som det foreligger.

S. Jørgensen: Det er om det meget omtvistede Endringsforslag under Nr. 2, at jeg vil tillade mig at sige et Par Ord. Saaledes som Forslaget er affattet, havde jeg Betænkeligheder ved at stemme for det, men efter den Fortolkning, som er givet det, nemlig at hvis det ikke vedtages, ville ikke Faa unddrage sig Værnepligtens Dpfylde, tør jeg heller ikke stemme derimod. Hvad jeg vil gjøre opmærksom paa, det er, at det andet Punktum i Forslaget lyder saaledes: „Til den Ende skulde i ethvert Aars Januar Maaned familige Forældre eller Bærger, under en Bøde af 2 Rdl., gjøre Anmeldelse for Lægdsforstanderen o. s. v.“ — naar det med Hensyn hertil er blevet sagt af Justitsministeren, at dette kunde blive en utaalelig Byrde, og efterat det af et æret Medlem, der sidder her skraas overfor (Falleisen) er sagt, at indtil denne Bestemmelse trænger ind i Folkets Bevidsthed, vilde ikke Faa komme til at erlægge Bøder, er min Tanke bleven